

Nr 603.

Av herr **Persson** i Landafors **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

Den år 1928 beslutade kommunalskattelagen utgör fortfarande grundvalen för den kommunala beskattningen. Ortsavdragen ha varit och äro så låga, att denna lagstiftning är föråldrad och måste ersättas med bestämmelser, som ta mera hänsyn till den svaga skatteförmågan hos de lägre inkomsttagarna, innan skatt påföres. Den nuvarande kommunala skattelagstiftningen har kommit att framstå såsom särskilt hänsynslös efter tillkomsten av 1947 års reform beträffande den statliga beskattningen.

En rimligare ordning i fråga om förenkling och enhetlighet i skatteväsendet här i landet synes möjligt bara genom att realisera följande riktlinjer:

- att* ett rimligt existensminimum fastställles,
- att* Ortsavdragen bli mera enhetliga för såväl den kommunala som den statliga skatten och ha samma storlek som fastställt existensminimum,
- att* kommunalskatten i likhet med statsskatten uttages efter en progressiv skala och
- att* barnavdragen vid beskattningen utbytas mot kontanta barnbidrag.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 241 föreligger förslag till partiell reform av Ortsavdragen för den kommunala beskattningen, som uttryckligen anges skola vara ett provisorium i avvaktan på en mera grundlig och omfattande ny lagstiftning på detta område.

En förenkling och enhetlighet i skattelagarna borde helst redan nu komma till uttryck i den provisoriska reformen beträffande de kommunala Ortsavdragen. Vi anse det i vart fall angeläget, att de kommunala Ortsavdragen bli till storleken lika med vad som f. n. gäller i fråga om den statliga beskattningen.

Detta innebär dock icke, att de nuvarande statliga Ortsavdragen skulle kunna godtagas såsom ett definitivt existensminimum. De böra enligt vår mening genomföras som ett provisorium i avvaktan på en ny kommunalskattelag. Under provisorietiden bör den pågående skatteutredningen få i uppdrag att också utreda frågan om ett rimligt existensminimum, så att resultatet därav kan läggas till grund för Ortsavdragens storlek vid den kommande definitiva kommunalskattereformen.

I fråga om barnbidragen ge vi vår anslutning till förslaget, att sådana införas i stället för barnavdragen vid den kommunala beskattningen. Därigenom ske en förenkling och en likställighet med ortsavdragen vid den statliga beskattningen. Emellertid måste det föreslagna kontanta barnbidraget på 30 kronor, såsom framgår av flera yttranden, vara för snålt tilltaget för att kunna täcka de bortfallande barnavdragen. Dessa äro dessutom så låga, att det enbart är skäligt, att barnbidraget fastställes till 40 kronor per barn och år.

Det skattebortfall, som genom denna reform i fråga om ortsavdragen uppstår i kommuner och landsting, anse vi böra täckas av statsmedel. Den ökning av statens andel, som därigenom uppstår, innebär en motsvarande lättnad för kommunerna. Genom att statsskatten är progressiv ledde detta även till en rättvisare fördelning av skattebördorna.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

a) att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 241 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) måtte besluta, att 48 § 2 mom. i nämnda lag erhåller följande lydelse:

48 §.

2 mom. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, äger att å den i hemortskommunen taxerade inkomsten åtnjuta kommunalt ortsavdrag på sätt nedan sägs.

Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med andra maken, åtnjuter kommunalt ortsavdrag med följande belopp, nämligen i ortsgrupp I 2 500 kronor, i ortsgrupp II 2 625 kronor, i ortsgrupp III 2 750 kronor, i ortsgrupp IV 2 875 kronor och i ortsgrupp V 3 000 kronor.

Skattskyldig, som under beskattningsåret haft husföreståndarinna hos sig anställd, äger, därest han varit ogift (varmed jämställes änkring, änka eller frånskild) och haft hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, att åtnjuta kommunalt ortsavdrag med belopp som i föregående stycke sägs.

Annan skattskyldig än i andra och tredje styckena sagts äger åtnjuta kommunalt ortsavdrag med följande belopp, nämligen i ortsgrupp I 1 600 kronor, i ortsgrupp II 1 700 kronor, i ortsgrupp III 1 800 kronor, i ortsgrupp IV 1 900 kronor och i ortsgrupp V 2 000 kronor.

3 mom. Skattskyldig — — — jämna tiotal kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 48 §.

1. Vad i denna paragraf — — — större delen av beskattningsåret.
2. Till ledning — — — följande exempel:

En man har varit bosatt i kommun, tillhörande ortsgrupp III, under tiden den 1 januari—den 5 mars. Efter avflyttning från riket sistnämnda dag ingår han den 1 april äktenskap, vilket består under återstoden av året. Vid taxering nästföljande år utgör honom tillkommande ortsavdrag $3/12 \times 2750 = 687$ kronor, vadan avdrag får åtnjutas med sistnämnda belopp.

till 62 §.

Till ledning — — — följande exempel:

En ensamstående person, bosatt å ort tillhörande ortsgrupp II, har år 1953 för beskattning därstädes uppgivit en inkomst av 2 000 kronor. Hans beskattningsbara inkomst blir då med tillämpning av bestämmelserna i 48 och 50 §§ 300 kronor. År 1954 upptäckes, att deklARATIONEN varit felaktig, i det att den skattskyldige rätteligen bort uppgiva en inkomst av 2 800 kronor. Den beskattningsbara inkomsten hade alltså med tillämpning av nyssnämnda lagrum år 1953 rätteligen bort vara 1 100 kronor, och till eftertaxering år 1954 skall upptagas ett belopp av $1\ 100 - 300 = 800$ kronor. Detta belopp upptages — utan sammanblandning med den beskattningsbara inkomst, som kan i vanlig ordning fastställas — i 1954 års taxeringslängd.

b) att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 26 juli 1947 (nr 529) om allmänna barnbidrag måtte besluta, att 1 § nämnda lag erhåller följande lydelse:

§ 1.

För barn, som är svensk medborgare och bosatt i riket, skall av allmänna medel såsom bidrag till barnets uppehälle och uppfostran utgå ett allmänt barnbidrag med 300 kronor om året i enlighet med vad nedan närmare stadgas.

Allmänt barnbidrag — — — i riket.

c) att kommuner och landsting kompenseras av statsmedel för det skattebortfall, som uppstår genom reformen.

Stockholm den 28 april 1950.

O. F. Persson.

Hilding Hagberg.

Knut Senander.